

Llei de seguretat i qualitat industrial

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Títol I. Disposicions generals
  - Article 1
    - Objecte i finalitat de la Llei

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 22 de juny del 2000 ha aprovat la següent:

Llei de seguretat i qualitat industrial

Exposició de motius

Aquesta Llei té els objectius següents:

- a) Establir per a les administracions públiques les normes bàsiques d'ordenació de les activitats industrials,
- b) Fixar els mitjans i els procediments per coordinar les competències en matèria d'indústria de les administracions esmentades, i
- c) Regular l'actuació del Govern en relació amb el sector industrial.

Les disposicions de la Llei s'articulen en el marc delimitat pels preceptes que dóna la Constitució, en la qual no hi ha una referència expressa a la indústria però sí a l'activitat econòmica de què forma part la indústria.

L'article 28 de la Constitució reconeix la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat i conforme a les lleis.

L'article 32 determina que l'Estat pot intervenir en l'ordenació del sistema econòmic, mercantil, laboral i financer per fer possible, en el marc de l'economia de mercat, el desenvolupament equilibrat de la societat i del benestar general.

I en l'article 35 es determina que la Llei garantirà i els poders públics defensaran els drets dels consumidors i dels usuaris.

Aquesta Llei constitueix la norma bàsica que sistematitza i regula l'ampli ventall de reglaments i disposicions que avui regeixen en matèria d'indústria, cobrint els importants buits, avui existents, relatius a la seguretat i qualitat industrial i al procediment sancionador.

També és una de les finalitats de la Llei la necessitat d'adaptar la regulació de l'activitat industrial a la vigent en els països del nostre entorn, amb incidència especial a les disposicions harmonitzadores de la Unió Europea (UE), atès que, per una part, quasi la totalitat dels productes industrials consumibles a Andorra provenen de la UE i consegüentment estan d'acord amb les normes i els estàndards vigents, i per altra part, amb la promulgació d'aquesta Llei i la resta de normes i reglaments que l'han de desplegar, facilitaran la possibilitat d'exportació dels productes andorrans, en esdevenir aquests conformes amb les directrius comunitàries, així com amb els seus procediments de control.

En matèria de seguretat i qualitat industrial, es tenen en compte les directrius de nova visió que substitueixen progressivament la tradicional homologació administrativa dels productes per la certificació que realitzen les empreses i altres entitats, amb la supervisió corresponent dels poders públics. En el camp de la seguretat industrial tenen un relleu especial les disposicions referents a normalització, homologació i certificació; el seu gran increment i complexitat, en tots els països industrialitzats, ha suposat que aquestes funcions hagin passat en gran part a ser desenvolupades per entitats col·laboradores de les administracions públiques i laboratoris privats.

No podem obviar que l'any 1985, el Consell General va aprovar la Llei que regula els drets del consumidor i la seva protecció. Aquesta Llei, en sintonia amb la realitat política, social i econòmica del moment en què va ser aprovada, ha constituït una eina important durant tots aquests anys per al desenvolupament de la seguretat, però la implantació de nous serveis en la millora de la qualitat de vida dels ciutadans, els avanços tecnològics que ha sofert l'activitat industrial i, sobretot, l'aprovació de la Constitució l'any 1993 han fet que la Llei que regula els drets del consumidor i la seva protecció, en el vessant que afecta les activitats industrials, no sigui avui una eina efectiva per garantir la seguretat de les persones o dels béns.

Finalment, el necessari desplegament de la Llei per via reglamentària obliga a incorporar les normes o disposicions de caràcter purament tècnic que defineixen els tipus de materials, productes, conjunts i processos, les seves característiques, mides, toleràncies, bondats i idoneïtat per poder obtenir els efectes esperats amb el nivell de seguretat mínim necessari que la reglamentació fixa. Aquestes disposicions, conegudes com a normes tècniques, són creades, modificades i ampliadades per organismes de normalització internacionals i nacionals, en funció de l'estat de la tècnica, i són incorporades a la regulació pròpia de cada país, esdevenint en cada cas de compliment obligatori quan així s'especifica textualment en la reglamentació. Andorra, pels seus recursos limitats, no pot avui disposar d'un organisme

normalitzador propi, encara que la Llei preveu que en un futur aquest es pugui crear, com tampoc pot destinar els recursos humans i materials necessaris per a la traducció i publicació d'aquestes normes de caràcter purament tècnic. Altrament, la seva implantació esdevé imprescindible i necessària per garantir, com s'ha justificat anteriorment, la seguretat per a les persones. Cal, doncs, preveure la seva remissió específica per via reglamentària pel que fa a les condicions i especificacions de caràcter tècnic.

La Llei s'estructura en cinc títols, quatre disposicions addicionals, dos disposicions transitòries, una disposició derogatòria i una disposició final.

El títol I, dintre de l'àmbit de les disposicions generals, regula l'objecte i finalitat de la Llei, l'àmbit d'aplicació i les competències.

El títol II regula i determina els objectius de la promoció, la modernització i la competitivitat industrial.

El títol III incideix de ple en la seguretat i la qualitat industrial, que constitueix el nucli de la Llei per la importància creixent d'aquesta matèria en el context internacional. Es divideix en dos capítols precedits per un article comú, de definicions i conceptes.

El capítol I, Seguretat industrial, es refereix a un sistema de disposicions obligatòries. Estableix l'objecte de la seguretat, el contingut dels reglaments, els mitjans de prova del compliment reglamentari i el control administratiu del compliment abans esmentat. Configura els organismes de control com a entitats que han de disposar dels mitjans materials i humans per poder verificar que les instal·lacions i els productes industrials compleixen les condicions de seguretat que determinen els reglaments. També s'hi regulen les entitats d'acreditació com a institucions per verificar que els organismes de control compleixen les condicions i els requisits tècnics exigits per al seu funcionament.

El capítol II, Qualitat industrial, defineix el caràcter voluntari de la consecució dels fins en matèria de qualitat, defineix els agents que hi intervenen i faculta el Govern per promoure i incentivar la qualitat industrial.

El títol IV regula el Registre d'Activitats Industrials i la seva finalitat, i la comunicació de les dades bàsiques per part de les empreses al Govern.

El títol V, Infraccions i sancions, es dedica a regular la responsabilitat de totes les parts i els agents que intervenen en les activitats industrials, tipifica les infraccions i estableix el règim sancionador corresponent, els subjectes responsables i les competències sancionadores.

La disposició addicional primera incorpora a l'àmbit de la Llei la reglamentació vigent en matèria de seguretat industrial, i faculta el Govern per modificar-la per a la seva adaptació a l'articulat de la Llei.

La disposició addicional segona modifica les infraccions, sancions, el seu procediment i prescripció que fins ara preveuen les diferents reglamentacions en matèria de seguretat industrial i, les harmonitza amb les prescripcions establertes en el títol IV de la Llei.

La disposició addicional tercera faculta la incorporació de les directrius i les normes tècniques de compliment obligat en la UE, editades en una de les llengües oficials, preferentment en francès o espanyol, al nostre marc legal i reglamentari, sense necessitat de traduir-les i publicar-les íntegrament al BOPA.

La disposició addicional quarta determina l'ordre de prelación de les normes existents a la UE relacionades amb la seguretat i la qualitat industrial.

Les disposicions transitòries contenen els preceptes necessaris per mantenir la vigència temporal d'entitats referents a determinades matèries regulades a la Llei.

La disposició derogatòria inclou la legislació que deixa de tenir vigència i, al final, la data d'entrada en vigor de la Llei.

Títol I. Disposicions generals

Article 1

Objecte i finalitat de la Llei

La present Llei té per objecte establir el marc legislatiu d'ordenació del sector industrial, així com les atribucions de les administracions públiques i la coordinació entre elles.

L'objecte expressat en l'article anterior es concreta en la consecució de les finalitats següents:

1. Garantia i protecció de la llibertat d'empresa.
2. Seguretat i qualitat industrial.

3. Responsabilitat industrial.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.